

- 1) ustawami oraz aktami wydanymi w celu ich wykonania,
- 2) polityką rządu,
- 3) zasadami rzetelności, sprawności działania i gospodarności.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) rozporządzeniu wojewody — należy przez to rozumieć akt normatywny wojewody ustanawiający przepisy prawa miejscowego,
- 2) zarządzeniu wojewody — należy przez to rozumieć akt wojewody o charakterze ogólnym, nie ustanawiający przepisów prawa miejscowego,
- 3) ministrach — należy przez to rozumieć również centralne organy administracji państwowej, z wyjątkiem centralnych organów podległych ministrom.

§ 2. 1. Wojewoda przekazuje wydane rozporządzenie, wraz z uzasadnieniem, niezwłocznie po podpisaniu, ministrowi właściwemu do spraw administracji.

2. Minister właściwy do spraw administracji dokonuje kontroli rozporządzenia wojewody, zasięgając w razie potrzeby opinii właściwych rzeczowo ministrów.

§ 3. 1. Wojewoda przekazuje wydane zarządzenie, wraz z uzasadnieniem, niezwłocznie po podpisaniu, właściwemu rzeczowo ministrowi, a gdy zarządzenie reguluje sprawy należące do właściwości dwóch lub więcej ministrów — wszystkim zainteresowanym ministrom.

2. Właściwy rzeczowo minister dokonuje wstępnej kontroli zarządzenia wojewody.

3. W razie stwierdzenia w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 2, uchybień uzasadniających uchylenie kontrolowanego aktu przez Prezesa Rady Ministrów, akt ten przekazuje się ministrowi właściwemu do spraw administracji wraz z wnioskiem w sprawie uchylenia, zawierającym uzasadnienie faktyczne i prawne.

§ 4. 1. Minister właściwy do spraw administracji przedstawia Prezesowi Rady Ministrów projekty rozstrzygnięć w sprawie uchylenia rozporządzeń lub zarządzeń wojewodów.

2. Przedstawienie Prezesowi Rady Ministrów projektu zarządzenia w sprawie uchylenia rozporządzenia lub zarządzenia wojewody może być poprzedzone wystąpieniem do wojewody o uchylenie lub zmianę kwestionowanego aktu we własnym zakresie. Wystąpienie powinno wskazywać dostrzeżone uchybienia wraz z uzasadnieniem.

3. W przypadku gdy wojewoda nie uchyli albo nie zmieni rozporządzenia lub zarządzenia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw administracji niezwłocznie przedstawia Prezesowi Rady Ministrów projekt zarządzenia w sprawie uchylenia kwestionowanego aktu.

§ 5. 1. Jeżeli stwierdzona w wyniku kontroli niezgodność rozporządzenia lub zarządzenia wojewody z polityką rządu, zasadami rzetelności, sprawności działania albo gospodarności nie ma wpływu na istotę regulacji zawartej w tym akcie, minister właściwy do spraw administracji może, działając zgodnie ze wskazówkami Prezesa Rady Ministrów, ograniczyć się do wskazania wojewodzie tej niezgodności.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku naruszenia trybu i zasad postępowania w sprawach opracowywania, opiniowania i konsultowania projektów aktów ustanawiających przepisy prawa miejscowego oraz ich wydawania, ustalonych w odrębnych przepisach

§ 6. 1. W przypadku gdy w sprawie uchylenia rozporządzenia lub zarządzenia wojewody z powodu naruszenia interesów lokalnych wystąpi sejmik samorządowy, wniosek w tej sprawie rozpatruje minister właściwy do spraw administracji, zasięgając w razie potrzeby opinii właściwego rzeczowo ministra.

2. Przepisy § 4 i § 5 stosuje się odpowiednio.

3. Minister właściwy do spraw administracji informuje sejmik, który wystąpił z wnioskiem w sprawie uchylenia rozporządzenia lub zarządzenia wojewody, o sposobie załatwienia tego wniosku.

§ 7. Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów uchylające rozporządzenie lub zarządzenie wojewody podlega ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym w trybie określonym w odrębnych przepisach.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

238

ZARZĄDZENIE Nr 42 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 lipca 1990 r.

w sprawie określenia w urzędach państwowych stanowisk, których zajmowanie wyłącza prawo zrzeszania się w związkach zawodowych.

Na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i 182 oraz z 1990 r. Nr 20, poz. 121) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa wysokie stanowiska w urzędach państwowych, związane z tworzeniem polityki lub z funkcjami kierowniczymi, których zajmowanie wyłącza prawo zrzeszania się w związkach zawodowych stosownie do przepisu art. 40 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych.

§ 2. Wysokimi stanowiskami, związanymi z tworzeniem polityki, są w rozumieniu § 1:

- 1) stanowiska w urzędach państwowych, określone w art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i z 1989 r. Nr 34, poz. 178),
- 2) stanowiska dyrektorów i zastępców dyrektorów departamentów oraz równorzędnych komórek organizacyjnych w urzędach naczelnych i centralnych organów państwowych,

- 3) stanowiska doradców osób zajmujących kierownicze stanowiska, o których mowa w pkt 1.

§ 3. Wysokimi stanowiskami, związanymi z funkcjami kierowniczymi, są w rozumieniu § 1 stanowiska:

- 1) dyrektorów urzędów wojewódzkich,
- 2) kierowników i zastępców kierowników terenowych urzędów państwowych, podporządkowanych naczelnym i centralnym organom państwowym,
- 3) kierowników urzędów rejonowych i zastępców,
- 4) dyrektorów i zastępców dyrektorów wydziałów oraz równorzędnych komórek organizacyjnych urzędów wojewódzkich,

- 5) głównych księgowych urzędów.

§ 4. Traci moc zarządzenie nr 27 Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1982 r. w sprawie określenia w urzędach państwowych stanowisk, których zajmowanie wyłącza prawo zrzeszania się w związkach zawodowych (Monitor Polski Nr 30, poz. 262).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

239

ZARZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 13 lipca 1990 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wynagradzania nauczycieli.

Na podstawie art. 36 w związku z art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25 poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 197 i 198 oraz Nr 36, poz. 206) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 lipca 1989 r. w sprawie wynagradzania nauczycieli (Monitor Polski Nr 29, poz. 222, Nr 32, poz. 247, Nr 37, poz. 291 i Nr 38, poz. 300 oraz z 1990 r. Nr 3, poz. 22, Nr 14, poz. 110 i Nr 21, poz. 168) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 5:

- a) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wysokość stawek miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli posiadających stopień naukowy doktora habilitowanego stanowi 115% stawek miesięcznego wynagrodzenia nauczycieli posiadających stopień naukowy doktora o odpowiednim stażu.”

- b) dotychczasowe ust. 2—6 oznacza się jako ust. 3—7,

- c) w ust. 6 wyrazy „w ust. 4” zastępuje się wyrazami „w ust. 5”,

- d) w ust. 7 wyrazy „ust. 3—5” zastępuje się wyrazami „ust. 4—6”,

- 2) w § 11 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) z tytułu wykonywania zadań doradcy metodycznego lub nauczyciela-konsultanta”,

- 3) w § 12 w ust. 1 pkt 1—3 otrzymują brzmienie:

„1) 37.000 zł miesięcznie za I stopień specjalizacji lub kwalifikacje trenerskie II klasy,

2) 62.000 zł miesięcznie za II stopień specjalizacji zawodowej lub kwalifikacje trenerskie I klasy,

3) 87.000 zł miesięcznie za III stopień specjalizacji lub kwalifikacje trenerskie klasy mistrzowskiej”,

- 4) w § 14 w ust. 1 wyrazy „nauczyciela-metodyka (wizytatora-metodyka)” zastępuje się wyrazami „doradcy metodycznego lub nauczyciela konsultanta”,

- 5) w § 16 w ust. 1:

a) w pkt 7 skreśla się wyrazy w nawiasach „(z wyłączeniem nauczycieli języków obcych)”,

b) dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) nauczycielom obywatelom państw obcych, którzy w wyniku zawartych porozumień międzynarodowych podejmą pracę w szkołach — do 200% wynagrodzenia zasadniczego za zajęcia prowadzone w tych szkołach”,

- 6) w § 18 w ust. 1 pkt 1—3 otrzymują brzmienie:

„1) do 17.000 zł miesięcznie przy pierwszym stopniu szkodliwości,

2) do 25.500 zł miesięcznie przy drugim stopniu szkodliwości,

3) do 34.000 zł miesięcznie przy trzecim stopniu szkodliwości”,

- 7) w § 20:

- a) w ust. 1

1) w pkt 1 kwoty „31.000—41.000 zł” i „21.000—31.000 zł” zastępuje się odpowiednio kwotami „37.000—50.000 zł” i „25.000—37.000 zł”,

2) w pkt 3 kwoty „24.000—34.000 zł” i 34.000—45.000 zł” zastępuje się odpowiednio kwotami „29.000—41.000 zł” i „41.000—54.000 zł”,

3) w pkt 4 kwoty „18.000—27.000 zł” zastępuje się kwotami „22.000—33.000 zł”,

4) w pkt 5 kwoty „24.000—34.000 zł” zastępuje się kwotami „29.000—41.000 zł”,

5) w pkt 11 kwoty „21.000—41.000 zł” zastępuje się kwotami „25.000—50.000 zł”,

b) w ust. 6 wyrazy „nauczycielom (wizytatorom) metodykom” zastępuje się wyrazami „doradcom metodycznym i nauczycielom konsultantom”,

- 8) załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia otrzymują brzmienie ustalone w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1990 r., z tym że przepisy § 1 pkt 1, 2, 4, 5 i 7 lit. b) wchodzi w życie z dniem 1 września 1990 r.

Minister Edukacji Narodowej: w z. *A. Janowski*